

първи билъ се разцвѣтѣлъ. И за наказание, отредено му било последенъ да е плодътъ му.

Затова и Балкана не обича дрѣнъ да търпи въ дебрите си. Той и трепетликата не мари, че пѣкъ тя е клюкарка. А гали като рождени чада вѣковнитѣ буки. Че високо чела издигатъ, и лека имъ е сѣнката; а дълбокитѣ имъ корени най-хубава вода изъ земни недра изсмукватъ. Букитѣ сж пѣвцитѣ на Балкана. Разлиси ли се гората и само лекъ вѣтрецъ отнѣгде да се покаже — букитѣ пѣсенъ поематъ.

А какви пѣсни пѣе Балканътъ! Да имъ се не наслушашъ. Кога го слушашъ, на душата ти отлеква и те униса въ нѣкакви свѣтове, дето всичко ти се струва рай.

Хубавъ Балканъ! Ненаситна планина!

